

[Indenrigsministeren.]

svarer til den nu i Henhold til Statutterne gældende Regel. Maksimum for Amortisationstiden er i § 18 fastsat til 50 Aar mod 60 Aar i Kreditforeningerne, og i samme Paragraf bestemmes endvidere, at der ikke maa udstedes Kasseobligationer til en højere aarlig Rente end 5½ pCt. Med Hensyn til det solidariske Ansvar foreslaas i § 15 for fremtidige Seriers Vedkommende en fælles Ansvarsregel, idet Forholdet ogsaa her er som i Kreditforeningerne, at Reglerne er forskellige i de forskellige Foreninger. Jeg skal hermed anbefale disse to Lovforslag til det høje Tings velvillige Behandling.

Jeg er glad for samtidig med disse Lovforslag at kunne overgive til Rigsdagen et saa udmærket Materiale som det, der findes i Kreditforeningsbetænkningen. Det er et fortrinligt Arbejde, der er nedlagt i Kommissionsbetænkningen, og jeg kan ikke undlade at sige, at Indenrigsministeriets Embedsmænd, der har deltaget i Kommissionens Arbejde og har været afgørende for Materialets Tilvebringelse og for Behandlingen af Stoffet, fortjener megen Tak for, at Rigsdagen nu kan gaa til sit Arbejde vedrørende disse Forslag med en saa god saglig Baggrund, som Betænkningen afgiver.

Omtrent samtidig med denne Betænkningens Afgivelse har i øvrigt vor Litteratur angaaende Kreditforeningsforhold faaet en meget vægtig Forøgelse igennem to andre Værker, nemlig Dr. jur. Sven Clausens Doktordisputats om Kreditforeningsforhold og Professor Sindballes Dansk Selskabsrets 5te Bind omhandlende Kreditforeninger og Hypotekforeninger. Det forekommer mig meget glædeligt, at der til Belysning af de overordentlig betydningsfulde Realkreditproblemer saaledes paa een Gang er tilvebragt et saa omfattende sagligt Stof. Det kan ikke nægtes, at de danske Kreditforeninger paa Grund af mange Forhold har liget tilbagetrukket i en vis Utilnærmelighed, der ikke i sig selv har indbudt til en Drøftelse af Problemerne. Men for Kreditinstitutter, der paa afgørende Maade er medvirkende i den økonomiske Udvikling i vort Land, er det jo af største Betydning for den fremtidige Udvikling, at de ikke stivner i forældede Former, men inden for deres Rammer giver Plads for Fornyelse paa de Punkter, hvor Forholdene tilsiger det. Lovforanstaltninger kan ikke alene skabe en saadan Fornyelse, de maa mødes med det fornødne Initiativ indefra. Jeg tror, at Forslaget, der her forelægges, foruden at afstikke for-

nødne Retningslinier giver Plads for Fornyelse og Initiativ. Jeg haaber, at alle Kreditforeningerne forstaar at værdsætte dette.

Jeg skal dernæst tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om midlertidige Bestemmelser vedrørende Kreditforeningslaan i fast Ejendom*. Ved Konverteringsloven af 16. December 1933 gennemførtes forskellige Bestemmelser med det Formaal at underbygge Konverteringsmulighederne. Under de nuværende Forhold vil det være hensigtsmæssigt at kunne fravige disse Bestemmelser med Bibeholdelse af Adgangen til eventuelt atter at kunne sætte dem i Kraft. En af disse Bestemmelser var Standsningen af 4½ og 5 pCt.s Obligationers Udstedelse. Ifølge Bestemmelserne i Loven af 16. December 1933 har Indenrigsministeren Bemyndigelse til at genaabe disse Serier. I § 1 i det Forslag, der her foreligger, bestemmes det ogsaa, at en saadan Genaabning skal kunne foretages af Indenrigsministeren, men saaledes, at Indenrigsministeren samtidig bevarer Adgangen til i Tidsrummet indtil 1. Januar 1938 atter at standse Udlaan i de paagældende Serier, saafremt Forholdene maatte gøre dette ønskeligt. En saadan Bestemmelse vil ogsaa være rimelig under Hensyn til det store Kreditforeningsforslag, jeg her har fremsat, idet Gennemførelse af dette Forslag jo kan tænkes at gøre Aabningen af nye Serier ønskelig, for hvilke visse af Lovens Bestemmelser vil være gældende, medens disse Bestemmelser ikke vil være gældende for Laan i de gamle Serier.

I dette Forslags § 2 bestemmes dernæst, at den ifølge Konverteringslovens § 7 gældende Begrænsning for Anbringelse af Midler, der tilhører Legater, Stiftelser, Fonds o. lign., midlertidigt eller endeligt skal kunne ophæves af Indenrigsministeren, samtidig med at Bestemmelsen giver Ministeren Beføjelse til at træffe Beslutning om, at Lovens Regler paa ny skal træde i Kraft for en begrænset Tid, saafremt Forholdene maatte gøre en Genindførelse af Reglerne ønskelig.

Endelig bestemmes i § 3, at Indenrigsministeren kan undlade at opkræve den ved Loven af 16. December 1933 indførte Konverteringsafgift, men saaledes, at Indenrigsministeren skal være beføjet til atter i Tidsrummet indtil Udgangen af 1939 at indføre den, hvis Forholdene skulde gøre det rimeligt. Det oplyses i denne Forbindelse i Bemærkningerne til Lovforslaget, at denne Konverteringsafgift indbragte 900 000 Kr., og at der i alt efter Konverteringslovens Ved-